

OSLAVY A JUBILEA. PROČ TO DĚLÁME? PROČ MÁME SNAHU VRACET SE NAPŘÍČ PROSTOREM I ČASEM KAMSI DO VZPOMÍNEK?

NAKONEC PŘECE VŠE, KAŽDÉ SLOVO, KAŽDÝ SKUTEK JE ZAPOMENUT, ZTRACEN V PROPASTI ČASU.

JE TO TAK. SVĚT I MY LIDÉ V NĚM, VŠE JE POMÍJIVÉ.

VŠAK TENTO SVĚT JE TAKÉ SVĚTEM DOBRA A ZLA. JE NÁM PROSTOREM, VE KTERÉM MY LIDÉ „BŮH VÍ PROČ“ ŽIJEME A JSME.

TENTO SVĚT JE NÁM ROZCESTÍM, NA KTERÉM SE DNES A DENNĚ ROZHODUJEME KAM SE VYDÁME.

ZDA CESTOU „BUĎ DOBRÝ“, NEBO CESTOU „MĚJ SE DOBRĚ“.

ZDA SE VYDÁME CESTOU KRÁSY, LÁSKY A RADOSTI, CESTOU KE SVĚTLU, ČI ZDA ZVOLÍME SMĚR OPAČNÝ.

NENÍ JEDNODUCHÁ TA NAŠE KAŽDODENNÍ CESTA SVĚTEM A ŽIVOTEM. ČASTO NEVÍME KUDY KAM.

JE NÁM SMUTNO, TESKNO. SVÍRAJÍ, OBKLOPUJÍ NÁS POCHYBY, ÚZKOST, POCHYBNOSTI ...

A V TĚCH CHVÍLÍCH SAMOTY, NEJISTOT, KDYŽ NEVÍME? NA KOHO SE OBRACET O RADU?

ČEMU VĚŘIT, KDYŽ TOLIK JE KOLEM NÁS VĚCÍ A SLOV.

K TÁTOVI A MAMINCE? K PŘÁTELŮM MOUDRÝM? K FILOZOFŮM, STÁTNÍKŮM?

JEDNO KRITERIUM JE NEMĚNNÉ A PROVĚŘENÉ:

STROM POZNÁ SE PO OVOCI

NEJLÉPE JE OBRACET SE NA BOHA.

NA BOHA, KTERÝ SE NÁM DNES A DENNĚ DÁVAL A DÁVÁ SPATŘIT, PŘICHÁZEL A PŘICHÁZÍ K NÁM I V LIDECH
JAKO BYLI O. CYRIL ŠÍMA, O. METODĚJ KOTÍK, SESTRY MILADA, HORTENZIE, ARNOLDA, FARSKÁ HOSPODYNĚ JOSEFKA ...,

LIDÉ KTERÍ NÁS S VÍROU PŘEDEŠLI NA CESTĚ TÍMTO SVĚTEM, KTERÍ PROŽÍVALI STEJNĚ JAKO MY MNOHÉ STRASTI,

LIDÉ KTERÍ NA SVÉ CESTĚ ZVOLILI TEN SPRÁVNÝ SMĚR.

VZPOMÍNÁME-LI NA NĚ, OSLAVUJEME-LI JE, NENÍ TO VŮBEC PRO JEJICH POTŘEBU. ONI NAŠICH CHVAL NEPOTŘEBUJÍ.

JSME TO MY, KDO K NI PŘICHÁZÍME O RADU A POMOC. JSME TO MY, KOMU JSOU SETKÁNÍ S NIMI K UŽITKU.

